

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës:	2022:230366
Datë:	07.06.2023
Numri i dokumentit:	04371788
Dosja fizike:	C-IV-14-7278

M M -Prizren,
I Përfaqësuar nga B I avokat nga Prishtina.

Paditësi

Kundër:

Agjencia Kosovare e Privatizimit, Rr. “Dritan Hoxha”, nr.55 Lakrishtë, Prishtinë

E paditura

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJET NË LIDHJE ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Mr.sc. Bajram Miftari, me datën 08.06.2023, mori këtë:

AKTGJYKIM

I. Miratohet pjesërisht si bazuar kërkesëpadia e paditësit M M dhe NDRYSHOHET vendimi i Agjencisë Kosovare të Privatizimit - Autoritetit të Likuidimit, PRZ035-0180/35, i datës 30.09.2013, ashtu që vendoset si në vijim:

Detyrohet e paditura Agjencia Kosovare e Privatizimit - Autoriteti i Likuidimit për Ndërmarrjen Shoqërore “Komuna” me seli në Prizren, që paditësit t’ia paguaj shumën prej 2,490.62 €, në emër të pagave të mbetura të papaguara për periudhën Mars 2004 - Dhjetor 2005, si dhe shumën prej 249.00 €, në emër të kamatës së vonesës prej 10 % të shumës së detyrimit bazë, në shumën totale për pagesë prej 2,739.62 €, që të gjitha në pajtim me prioritetet sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave në procedurën e likuidimit.

II. Refuzohet si e pabazuar kërkesëpadia e paditësit M M në pjesën tjetër të saj, respektivisht mbi shumën e aprovuar me këtë aktgjykim prej 2,490.62 €, e deri në shumën e kërkuar prej 3,126.20 €, €, me kamatë nga data kur kreditorit është dashur që t’i paguhen pagat e deri me datën 19.12.2012, në shkallën prej 3.5 % në vit në shumën prej 547.09 €; ndërsa nga data 19.12.2012, e deri me datën 27.04.2021, në shkallën prej 8 % në vit në shumën prej 750.29 €.

III. Detyrohet e paditura që paditëses t'ia paguaj shumën prej 124.00 €, në emër të kompensimit të shpenzimeve të procedurës kontestimore, në pajtim me prioritetet sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave të përcaktuara me ligjin e aplikueshëm për likuidimin e NSH-ve.

Rrethanat procedurale të çështjes

Me datën 27.11.2014, paditësi ka paraqitur ankesë pranë Dhomës së Posaçme, kundër të paditurës Agjencia Kosovare e Privatizimit (në vazhdim: AKP), me të cilën ka kërkuar rishikimin e vendimit të Autoritetit të Likuidimit (në vazhdim: AL), me shenjën PRZ035-0180/35, të datës 30.09.2013.

Pala paditëse e ka titulluar parashtresën si “*ankesë*”, mirëpo gjykata të njëjtën e konsideron si padi, konform nenit 35.1 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, e cila dispozitë bënë trajtimin e barabartë të parashtresave me të cilat bëhet “*nisja e procedurave*” pran Dhomës së Posaçme, pavarësisht faktit se a quhen padi, kërkesa apo ankesa.

Në padi, paditësi ndër të tjera ka theksuar: Ka qenë i punësuar në Ndërmarrjen “Komuna”-Prizren nga data 21.08.1980, e deri me datën 27.03.2007, ku i është kumtuar nga AKP-ja, njoftimi për shkëputjen e marrëdhënies së punës, për shkak të privatizimit të ndërmarrjes. Ka shtuar se NSH-ja i ka mbetur borxh për paga të mbetura të papaguara për periudhën 01.01.2004, e deri me datën 31.12.2005. Me padi ka kërkuar pagesën e borxhit në emër të pagave të papaguara në shumën prej 2,842.00 €. Bashkë me padinë e ka dorëzuar vendimin e AL-së, PRZ035-0180/35, të datës 30.09.2013.

Me datën 27.04.2021, me anë të parashtresës e ka bërë precizimin e kërkesëpadisë ku i ka propozuar gjykatës që kërkesëpadinë ta miratoj si të bazuar ta anuloj vendimin e AL-së dhe te detyrohet pala e paditur që në emër të borxhit-pagave të pa paguara për periudhën janar 2004-dhjetor 2005, t'ia paguaj shumën prej 3,126.20 €, me kamatë nga data kur kreditorit është dashur që t'i paguhen pagat e deri me datën 19.12.2012, në shkallën prej 3.5 % në vit në shumën prej 547.09 €; ndërsa nga data 19.12.2012, e deri me datën 27.04.2021, në shkallën prej 8 % në vit në shumën prej 750.29 €.

Me datën 10.03.2022, e paditura ka paraqitur përgjigje në padi, ku ndër të tjera ka theksuar: Objekt i kësaj procedure është vetëm ligjshmëria e vendimit të AL-së, respektivisht përputhshmëria e tij me Ligjin 04/L-034, për AKP-në. Me nenin 74.2 të atij ligji është përcaktuar se ankesat e dorëzuara në Dhomën e Posaçme kundër vendimeve të AL, duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034. Paditësi nuk ka sqaruar se cila dispozitë ligjore është shkelur. Më tutje, ka ngritur edhe prapësimin e parashkrimit të kërkesës, duke theksuar se me nenin 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar është përcaktuar se pagesa e pagës apo rrogës, apo çdo lloj tjetër kërkesë e punëtorit që buron nga marrëdhënia e punës, do të parashkruhet për tri vjet. Po ashtu, përgjigja në padi i referohet nenit 36.2.1 të Shtojcës së Ligjit për AKP-në, ku është përcaktuar se kërkesat apo pretendimet e

pasafatshme, sipas kufizimeve kohore të aplikueshme, do të refuzohen si të pa baza. Me përgjigje në padi është propozuar që të refuzohet kërkesëpadia, si dhe të vërtetohet vendimi i lëshuar nga AL.

Pala paditëse me datën 22.08.2022, ka dhënë përgjigje në përgjigjen në padi të AKP-së, ku ndër te tjera ka theksuar: Procedura e likuidimit rregullohet me ligj të veçantë. Sipas ligjit të AKP-së kreditove kur përfshihen edhe punëtorët të cilëve NSH-ja ju ka mbetur borxh, kërkesat e tyre mund t'i realizojnë në procedurën e likuidimit. Në rastin konkret kërkesa ka të bëjë me kompensimin e pagave për periudhën nga data 01.01.2004, e deri me datën 31.12.2005, dhe se këto kërkesa nuk janë të parashkruara. Ndërsa pretendimi i palës së paditur në lidhje me parashkrimin është i pa qëndrueshëm.

Pala e paditur me datën 02.05.2023, ka dorëzuar kundërpërgjigje, ku ndër te tjera ka theksuar: Pala paditëse nuk ka parashtruar ndonjë argument të ri mbi të cilin e mbështet kërkesën që nuk është trajtuar nga Autoriteti i Likuidimit. Rregull bazik i procedurës civile është se pala paditëse e ka barrën e provave. I ka propozuar gjykatës ta refuzoj si të pa bazuar kërkesëpadinë.

Gjendja faktike e konstatuar

Me nenin 8.1 të LPK- së është përcaktuar: *“Se cilat fakte do t'i konsiderojë të provuara e cilat jo, vendosë vetë gjykata në bazë të çmuarjes me ndërgjegje, e të kujdesshme të provave, por edhe në bazë të rezultatit të gjithë procedimit. Gjykata me ndërgjegje dhe me kujdes e çmon ç' do provë veç e veç dhe të gjitha provat së bashku”*.

Pala paditëse ka dorëzuar provat si në vijim: kopjen e librezës së punës; vendimin për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit; njoftimin e datës 27.03.2007, për ndërprerjen e marrëdhënies së punës; listën e pagave vjetore për vitet 2004 dhe 2005;

Me qëllim të vërtetimit të saktë dhe të plotë të gjendjes faktike, gjykata ka bërë analizën e fakteve dhe provave të prezantuara nga palët në procedurë, konform rregullave që rrjedhin nga neni 8.1 i LPK-së dhe dispozitat tjera ligjore të ndërlidhura.

Nga parashtrimet e palëve në procedurë gjykata ka identifikuar këto fakte vendimtare dhe jo kontestuese në mes të palëve në procedurë:

Paditësi ka qenë punëtor i Ndërmarrjes Shoqërore Komuna-Prizren deri me fillimin e procedurës së likuidimit të sajë, respektivisht deri me datën 27.03.2007, kur AKP-ja ia ka lëshuar letër pezullimin. Ka paraqitur kërkesë kreditore pran AL-së, për pagesën e pagave të papaguara që i takojnë periudhës Janar 2004 - Dhjetor 2005, me pretendimin se nuk i janë paguar pagat në fjalë. AKP-ja e ka kontestuar kërkesën e paditësit, me pretendimin se kërkesa është parashkruar, por nuk e ka kontestuar me ndonjë argument tjetër, as statusin e paditësit si punëtor i Ndërmarrjes e as të drejtën e tij në paga të papaguara. Paditësi ka parashtruar se pagat e papaguara për periudhën e lartpërmendur janë në shumën prej 3,126.20 €, duke u mbështetur në provën – Lista e Pagesave vjetore

2004-2005, të dorëzuar bashkë me padinë. AKP-ja nuk e ka kontestuar kërkesëpadinë në aspektin e lartësisë së saj, e as provën e sipërcituar. Andaj, në këtë rast ka mbetur si çështje kontestuese dhe për tu shqyrtuar, vetëm rrethana se a është parashkruar kërkesa kreditore apo jo.

Gjykata vlerëson se faktet e sipërmendura të cilat janë jo kontestuese në mes të palëve, po ashtu janë në përputhje të plotë me të dhënat nga provat e lëndës. Lartësia e pagave për vitet 2004 dhe 2005, përveç që nuk është kontestuar nga e paditura, është vërtetuar edhe përmes provës Listë – pagesa vjetore, për vitet 2004-2005. Sipas provës në fjalë, paditësit i kanë takuar pagat në shumën prej 877.77 € për vitin 2004 dhe në shumën prej 1,759.14 €, për vitin 2005. Megjithatë, duhet të kemi parasysh se me nenin 321.2 të LPK-së, është përcaktuar se *“Nuk ka nevojë të provohen faktet të cilat pala i ka pohuar para gjykatës gjatë procesit gjyqësor”*. Po ashtu, gjykata vlerëson se faktet e renditura më sipër, janë vendimtare (relevante) dhe të mjaftueshme për të pasur një pasqyrë të saktë dhe të plotë të gjendjes faktike, nga kjo çështje kontestimore.

Arsyetimi ligjor

Procedura gjyqësore pran Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në vazhdim: Dhoma e Posaçme), është e rregulluar Ligjin për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Ligji nr. 06/L-086, i publikuar në gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, nr. 12/27, Qershor 2019), si ligj special. Përveç kësaj, si ligj procedural i përgjithshëm zbatohet Ligji për Procedurën Kontestimore (Ligji nr. 03/L-006), me ndryshimet dhe plotësimet e mëvonshme. Kjo çështje është definuar me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 76, paragrafi 3, ku është theksuar, se *“në interpretimin dhe zbatimin e këtij ligji, kudo që është e nevojshme për të zgjidhur një çështje procedurale që nuk trajtohet mjaftueshëm me këtë ligj, Dhoma e Posaçme do të zbatojë mutatis mutandis dispozita përkatëse të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore”*.

Ligji për Dhomën e Posaçme, neni 74, i jep të drejtën palës që të ushtroj mjetin juridik - ankesën, kundër vendimit të AL-së, pran Dhomës së Posaçme. Sipas të njëjtës dispozitë ligjore, Dhoma e Posaçme mund të nxjerrë aktgjykim për vërtetimin, shfuqizimin dhe ndryshimin e vendimit të AL-së, varësisht prej epilogut të procesit gjyqësor dhe në zbatim të dispozitave ligjore të aplikueshme.

Gjykata fillimisht ka shqyrtuar se a është e nevojshme mbajtja e seancës dëgjimore me palët në procedurë apo çështja mund të vendoset në bazë të materialeve në lëndë. Këtë çështje nuk e adreson Ligji për Dhomën e Posaçme si ligj special, por vetëm LPK si ligj procedural i përgjithshëm. Me LPK, neni 4, është përcaktuar se:

- *Neni 4.1: Gjykata vendos për kërkesëpadinë pas shqyrtimit të çështjes juridike në seancë të drejtpërdrejtë dhe publike.*

- Neni 4.2: *Ndryshe nga dispozita e paragrafit 1 të këtij neni, gjykata vendosë për kërkesëpadinë në bazë të veprimeve procedurale të shkruara dhe provave të administruara në mënyrë jo të drejtpërdrejt, po që se kjo përcaktohet me ligj.*

Një rast të tillë të përcaktuar me të njëjtin ligj ku mund të merret vendim meritor pa pasur nevojë që të mbahet seancë dëgjimore, e kemi të rregulluar me nenin 398 të LPK-së, ku është përcaktuar si në vijim:

“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”.

Po ashtu, me nenin 152 të LPK-së (aktgjykimi pa shqyrtim kryesor të çështjes), është përcaktuar: *“Po që se i padituri me anë të përgjigjes në padi i ka pohuar faktet vendimtare, përkundrejt kontestimit të kërkesëpadisë, gjykata mundet pa caktuar seance gjyqësore, të jep aktgjykim (neni 143 dhe 147 të këtij ligji), nëse nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e tij”.*

Siç është shtjelluar më sipër, në këtë çështje kontestimore, faktet vendimtare të rastit nuk janë kontestuese. Sikurse vendimi i AL-së i atakuar me padi, ashtu edhe përgjigja në padi e paraqitur nga AKP-ja, nuk i kontestojnë faktet dhe rrethanat në të cilat thirret pala paditëse në kërkesën kreditore dhe me kërkesëpadi. Që të dy palët e pranojnë faktin se paditësit i është ndërprerë marrëdhënia e punës me letrën e pezullimit të datës 27.03.2007. Por, refuzimi i kërkesës është mbështetur vetëm në një argument ligjor, respektivisht në institutin e parashkrimit. Prandaj, gjykata ka ardhur në përfundimin se të gjitha faktet vendimtare të rastit janë jokontestuese, dhe se kontesti në mes të palëve është i natyrës së pastër ligjore, ku pala e paditur ka pretenduar se kërkesa kreditore për pagat e pretenduara është parashkruar, ndërsa pala paditëse ka pretenduar se nuk ka parashkrim në këtë rast konkret. Prandaj, zgjidhja e rastit varet nga përfundimi se a është parashkruar kërkesa kreditore apo jo.

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë përmendura dhe në zbatim të dispozitave ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se janë përmbushë kushtet ligjore për të nxjerrë vendim meritorë (aktgjykim) në këtë fazë të procedurës shkresore dhe se mbajtja e seancës dëgjimore në këtë rast, është e panevojshme.

Gjykata, pas shqyrtimit të dosjes së lëndës ka ardhur në përfundimin se kërkesëpadia është pjesërisht e bazuar.

Gjykata potencon se sikurse legjislacioni që ishte në fuqi para vitit 1998/99, ashtu edhe ligjet që janë miratuar pas viteve 1998/1999, e kanë ruajtur afatin tre (3) vjeçar të parashkrimit të kërkesave monetare nga lëmi i marrëdhënies së punës. Me Ligjin për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76), neni 608 parashihej se *“pagesa e shumës së pagës apo rrogës, apo secilës kërkesë tjetër të punëtorit që rrjedh nga marrëdhënia e punës, do të jetë e parashkruar për tri vite”.* Ligji për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), i vitit 1978 (Ligj nr. 690), neni 372.1

përcaktonte se *afati i parashkrimit të kërkesave periodike është tri vite, nga rrjedhja e secilës dhënie të veçantë për pagesë*. Ligji i Punës, i vitit 2010 (Ligj nr. 03/L-212), neni 87, përcakton se *të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës*. Edhe LMD i ri, i vitit 2012 (Ligj nr. 04/L-077), neni 353.1, ka përcaktuar se *“Kërkesat e dhënieve periodike që rrjedhin vit për vit ose në afate të caktuara më të shkurtra (kërkesat periodike) ... parashkruhen tri (3) vjet nga arritja e secilës dhënie të veçantë për pagesë”*. Nga përmbajtja e këtyre dispozitave ligjore, rezulton se afati i parashkrimit të kërkesave monetare nga marrëdhënia e punës, është tri vite, nga dita e arritjes për pagesë të secilës kërkesë veç e veç.

Pas vlerësimeve të bëra në këtë çështje kontestimore, gjykata ka ardhur në përfundimin se kërkesa për pagat e papaguara që i takojnë periudhës Mars 2004 - Dhjetor 2005, nuk është parashkruar, sepse paditësit i ka pushuar marrëdhënia e punës më 27.03.2007, dhe se paditësi konform dispozitave të lartpërmendura ligjore që rregullojnë parashkrimin, ka pasur të drejtën që të kërkojë pagat e tri viteve të fundit. Sa i përket periudhës nga pushimi i marrëdhënies së punës, datë 27.03.2007, e deri në ditën e dorëzimit të kërkesës kreditore pran AL-së, gjykata konsideron se nuk ka pasur rrjedhje të afatit të parashkrimit, sepse çështja ka qenë në përgjegjësinë e AKP-së që të fillojë me procedurën e likuidimit të Ndërmarrjes, ndërsa paditësja ka qenë në pritje të fillimit të asaj procedure, sipas udhëzimeve që ka pranuar me letër pezullimin nga puna.

Njoftimi për ndërprerjen e marrëdhënies së punës në Ndërmarrje (letër pezullimi) i datës 27.03.2007, e ka ndërprerë parashkrimin për tri vitet paraprake, respektivisht për pagat që i takojnë periudhës nga muaji Mars i vitit 2004, e tutje. Ndërsa pagat e mëhershme e kanë arritur afatin tre vjeçar të parashkrimit, para se të jepej njoftimi nga pala e paditur. Gjkata ka ardhur tek ky konstatim, në mbështetje të nenit 368, *paragrafi 1 te LMD-së, ku është e përcaktuar se parashkrimi ndërpritet kur debitori e pranon borxhin*. Pra, në rastin konkret gjykata ka ardhur në përfundimin se letër pezullimi i datës 27.03.2007, ka shkaktuar ndërprerjen e parashkrimit. Prandaj, gjykata ka konstatuar se nuk janë parashkruar detyrimet e të paditurës përkitazi me pagat e mbetura të papaguara të periudhës Mars 2004 – Dhjetor 2005, ndërsa pagat e kërkuara që i përkasin periudhës para muajit Mars të vitit 2004, janë të parashkruara dhe si të tilla nuk mund të jenë objekt i mbrojtjes gjyqësore. Për pagat e parashkruara, paditësi nuk ka paraqitur apo prezantuar ndonjë ngjarje juridike (veprim ligjor, padi, deklaratë të pohimit të borxhit etj), që do të kishte shkaktuar ndërprerjen e afatit të parashkrimit në lidhje me ato paga.

Siç është konstatuar më sipër në këtë aktgjykim, paditësit i kanë takuar pagat në shumën prej 731.48 € për vitin 2004 (që i bie 73.14 € në muaj) dhe në shumën prej 1,759.14€, për vitin 2005. Me këtë aktgjykim, paditësit i është njohur e drejta në paga për 10 muaj të vitit 2004, prej nga 73.14 €, që bëjnë 731.48 €. Pastaj shumës 731.78 € i është shtuar shuma prej 1,759.14 €, për vitin 2005, dhe është fituar shuma totale për aprovim, prej 2,490.62 €. Pra, shuma prej 2,490.62, €. Ndërsa 2 paga në shumën prej 146.29 €, i janë refuzuar pas konstatimit se pagat për muajt Janar dhe Shkurt 2004 janë parashkruar.

Vendimi për kamatën e vonesës është i bazuar në neni 37.3 të Shtojcës së Ligjit për Dhomën e Posaçme, ku është përcaktuar se *“Të gjitha Kërkesat e bëra ndaj Ndërmarrjes mund të përfshijnë kamatë në çfarëdo shume themelore të grumbulluar deri para datës së Vendimit të Likuidimit, me kushte që kjo kamatë të mos tejkalojë 10% (dhjetë për qind) të shumës themelore”*. Për këtë arsye, kamatat e kërkuara me normën prej 3.5 % në vit, respektivisht 8 % në vit, janë refuzuar me këtë aktgjykim.

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë cekura dhe në dispozitat ligjore të cituara më sipër, gjykata vendosi si në paragrafin I dhe II të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Shpenzimet gjyqësore

Me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 62, paragrafi 1 dhe 2, është përcaktuar se *“Aktgjykimi i formës së prerë lidhur me një kërkesë apo ankesë duhet të përfshijë një vendim për shpenzimet e lëndës në mes të palëve. Pala e pasuksesshme urdhërohet t'i paguajë shpenzimet ashtu siç përcaktohen me aktgjykimin e formës së prerë”*. Në këtë çështje kontestimore, pala paditëse ka kërkuar kompensimin e shpenzimeve gjyqësore, ndërsa pala e paditur nuk i ka kërkuar ato. Gjykata, konform dispozitave të lartpërmendura, në pajtim me Udhëzimin Administrativ për Taksat Gjyqësore dhe Tarifën e Odës së Avokatëve të Kosovës, ia ka njohur paditësit të drejtën në kompensimin e shpenzimeve procedurale, pasi i njëjti e ka fituar gjykimin, në shumat si në vijim: 104.00 €, për përpilimin e padisë nga avokati; dhe 20.00 €, për taksë gjyqësore për padi, në shumën e përgjithshme prej 124.00 €.

Udhëzimi juridik

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrahet ankesë me shkrim pranë Dhomës së Posaçme, brenda afatit prej 15 ditësh nga dita e dorëzimit të tij, e cila i drejtohet Kolegjit të Apelit pranë Dhomës së Posaçme, konform nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gjyqtari,
Mr.sc. Bajram Miftari